

AKTUÁLNÍ INFORMACE

PŘIHLAŠOVÁNÍ NA JUMP 2020

Přihlašování na setkání mládeže JUMP 2020 (pro věkové skupiny od 15 do 23 let) probíhá **od 12. do 19. 2. 2020**. Z přihlášených se bude losovat. Více na www.jump.cho.cz.

SETKÁNÍ SENIORŮ

Další setkání seniorů ve farnosti proběhne **ve středu 19. února 2020**. Zahájení ranní mší svatou od 8.00 h v kapli sv. Zdislavy na faře, poté příjemné posezení a povídání o životě, sdílení našich radostí i starostí. Všichni jste srdečně zváni.

SPOLEČENSKÝ VEČER VAVŘINEČEK

Společenství mládeže Vavřineček z Jilemnicka si Vás dovoluje pozvat **na společenský večer** do jilemnického kulturního domu **v sobotu 22. února 2020 od 19.30 h**.

Těšíme se na Vás! Více na www.spolco.jilemnicko.cz

SBÍRKA „SVATOPETRSKÝ HALÉŘ“

Při bohoslužbách v neděli 23. února 2020 bude ve farnostech probíhat kostelní sbírka Svatopetrský haléř. Její výtěžek je určen Svatému otci, aby mohl jménem celé církve pomoci lidem v nouzi.

Sbírka Svatopetrský haléř se koná každoročně po celém světě v období kolem svátku Stolce sv. Petra, apoštola, (22. února), jehož nástupcem papež je. Získané finanční prostředky slouží tomu, aby mohl Svatý otec jménem katolické církve *přispět ke zmírnění následků neštěstí, pomoci obětem válečných konfliktů, živelných katastrof, uprchlíkům a dalším lidem, kteří se ocitli v nouzi*.

Starobylá sbírka, jejíž kořeny sahají do 8. století, se od roku 2016 dostala i na internet, což umožňuje i širší zapojení dárců. Na webu www.obolodisanpietro.va naleznou zájemci informace o využití finančních prostředků, možnost online platby, ale i texty a fotografie papeže Františka týkající se této sbírky.

DĚTSKÝ KARNEVAL NA FAŘE

V rámci masopustního veselí zveme všechny rodiče a děti z farnosti na **karneval**, který se uskuteční **v neděli 23. 2. 2020 od 15.00 h na faře** v Semilech. Masky a převleky jsou samozřejmostí, navíc můžete vzít i něco na zub, ať nám nekručí v břiše.

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

Postní duchovní obnova se ve farnosti uskuteční **ve dnech 6. a 7. března 2020** (pátek a sobota). Povede ji kanovník **prof. PhDr. Tomáš Petráček, Ph.D., Th.D.** z Hradce Králové. Program a další podrobnosti přineseme v dalším čísle farního zpravodaje.

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 13. února 2020. Uzávěrka následujícího čísla: 27. února 2020. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošík. Jednotlivé příspěvky (ve formátu doc, docx, odt) zasílejte na adresu hřivna@post.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

HŘIVNA

Informační čtrnáctideník
ŘK farnosti Semily

Číslo 4 16. února 2020

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: R. D. Jaroslav Gajdošík, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Kostofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Farnost
sv. Petra a Pavla

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 17. 2. – 1. 3. 2020

17. 2.	Po	–	–	–	
18. 2.	Út	KA	18.00	za † Miroslava Hrdinu, manželku a sestru	
19. 2.	St	KA	08.00	za † Renatu Strnadovou a manžela a † Stanislava Nygrýna	
20. 2.	Čt	KA	08.00	za †† Františka a Karolínu	
21. 2.	Pá	KA	18.00	za uzdravení Vladimíra Buriance	
22. 2.	So			Svátek Stolce svatého Petra, apoštola	
		DD	13.30	za farníky	
		KA	18.00	za zdraví a Boží požehnání pro Imricha	
23. 2.	Ne			7. neděle v mezidobí	<i>sbírka „Svatopetrský haléř“</i>
		KO	08.30	za † Josefa Tomička a manželku Marii a na poděkování za 89 let života	
24. 2.	Po	–	–	–	
25. 2.	Út	KA	18.00	za zdraví a Boží požehnání pro Milana Staregu a celou rodinu	
26. 2.	St			POPELEČNÍ STŘEDA	<i>den přísného postu</i>
		KO	18.00	za † Alexandra Haniska	
27. 2.	Čt	KA	08.00	za zdraví a Boží požehnání pro Stanislava	
28. 2.	Pá	KO	17.30	<i>pobožnost křížové cesty</i>	
		KO	18.00	za obrácení na víru a zvolení dobré školy pro Davida Ouhrabku	
29. 2.	So	DD	13.30	za farníky	
		KA	18.00	za zdraví a Boží požehnání pro manžele Tibora a Annu a dceru Aničku	
1. 3.	Ne			1. NEDĚLE POSTNÍ	
		KO	08.30	za uzdravení dcery	

Dynamické proměny společnosti v 19. století a vznik nových států a režimů po 1. světové válce vedly k složitému hledání místa původně státních církví v novém uspořádání. V únoru si připomínáme uzavření lateránských dohod, které v roce 1929 upravily vztah mezi Itálií ovládanou Benitem Mussolinim a katolickou církví a vedly ke vzniku církevního státu Vatikán. I dnes a zvláště v postkomunistické středovýchodní Evropě existují rizika, pokuseň a nebezpečí v příliš těsném navázání místní katolické církve na aktuální politické režimy a jejich představitele. Proto stojí za to vypravit se do minulosti pro poučení.

Itálie a církve

Přestože život italské společnosti byl s katolickou po staletí úzce svázán, sekularizace společnosti a proces vzniku jednotné Itálie, jehož vrcholem bylo obsazení papežského Říma roku 1870, velkou část obyvatelstva církvi a papežství odcizily. Papež Pius IX. zakázal katolíkům podílet se na politickém životě a budování sjednocené Itálie a prohlásil se za vatikánské vězně. Když Benito Mussolini tvořil fašistické hnutí, patřily k němu antiklerikální a protináboženské prvky. Brzy ale vytušil výhody dohody s církví a začal se stavět do pozice umírněného politika tlumícího protikřesťanské extrémity ve vlastním hnutí. Výměnou za rezignaci církve na kritiku problematických prvků fašistického režimu prosadil zákony postihující novináře útočící na katolickou církev a obnovil zrušené církevní svátky.

Nešlo jen o urovnání vztahů se státem, představitelé církve a fašistického státu se shodli na společném nepříteli ohrožujícím v jejich očích západní civilizaci: levicové proudy socialistického a komunistického ražení, zednářské a židovské spiknutí, liberalismus. Odměnou za souhlas s pohlcením církevního státu a zrušením či ukázněním katolických politických a společenských organizací bylo

zřízení nového státu Vatikán a velkorysé finanční odškodnění, kříže ve školách, vliv na výchovu mladé generace a prohlášení katolicismu státním náboženstvím Itálie. Už o dva roky později Pius XI. sice odsoudil některé prvky fašistické ideologie, ale k vypovězení lateránských dohod nedošlo.

Vatikán nepodrobil kritice dokonce ani napadení křesťanské Etiopie v roce 1935. Odpor nezbudilo ani rasistické zákonodárství nacistického vzoru. Církevní hodnostáři totiž na fašistické ideologii oceňovali smysl pro řád, konzervativismus, stabilitu moci, kult autority a hierarchie, respekt ke katolicismu jako součásti italského národního cítění. Režim pro ně představoval vítanou alternativu, menší zlo oproti liberalismu a parlamentní demokracii. Že po zhroutilí fašistického režimu nebyly škody pro katolickou církev ještě větší, je dáno existencí té části církve, která i přes nařízení Vatikánu režim opatrně kritizovala a podporovala protivládní politické síly, a dokonce také odboj.

Poučení z historie?

Asi nejvýznamnějším historickým poučením je zjevně **špatná identifikace skutečných hrozeb**. Ve 20. a 30. letech církevní elity stále bojovaly proti liberalismu, republikánství a socialismům, proti židozедnářskému spiknutí a reálné nebezpečí vyjma komunismu nebyly dlouho schopné identifikovat. Naopak byly připravené se spojit s problematickými autoritářskými režimy a odpouštět jim porušování lidských a občanských práv, dokonce uzavírat problematické kompromisy v podobě konkordátu například s nacistickým režimem.

Chybí nám potřebný odstup, ale je patrné, že i dnes část církevních elit ve střední Evropě vyčerpává svoji energii bojem proti podobně vykonstruovaným nepřítelům onálepkovaným jako *genderismus*, *homosexualismus*, *zelená totalita* a *neomarxismus*, aniž by sku-

V pátek 7. 2. 2020 se uskutečnilo setkání farní rady, z něhož přinášíme stručné shrnutí:

Pastorační záležitosti

Prosinec 2019 a leden 2020 ve farnosti

Na průběh doby adventní i vánoční ve farnosti byly vesměs dobré ohlasy. Velké díky patří všem, kteří se jakkoliv podíleli na práci pro farnost.

Za organizaci Tříkrálové sbírky a ekumenické bohoslužby v Týdnu modliteb za jednotu křesťanů patří velké díky zejména manželům Klodnerovým.

Poutního zájezdu do Filipova 13. ledna se zúčastnilo 14 lidí ze Semil, za zorganizování patří díky panu děkanovi.

Zviditelnění farnosti v SeNo

Na farní radě proběhla diskuze o možném potenciálu Semilských novin k oslovení veřejnosti ze strany farnosti. Bylo by vhodné pravidelně ve vyčleněné rubrice uveřejňovat jakýsi sloupek s duchovním slovem, nabídkou farních aktivit a představení církve a farnosti pro semilskou veřejnost.

Sytovská madona

Veřejnost by se měla seznámit s významem Sytovské madony nejen jako památky ze 14. století, ale také s jejím náboženským významem. Zasloužilo by připomenout v této souvislosti zásluhy pana děkana Gajdošika a pana Petráka z Loukova na znovuoživení sochy.

Setkávání seniorů

Nadále budou organizována setkání seniorů, obvykle každou druhou středu v měsíci pro ranní mši svaté.

Doba postní a Velikonoce 2020

V přípravě na křest o Velikonocích v Semilech je 5 katechumenů. Iniciační svátosti by měli přijmout o velikonoční vigílii. Jelikož někteří z nich nejsou místní, těžko se budou organizovat skrutinia. Kandidáti křtu se tedy farnosti představí alespoň krátce písemně v Hřivně. Prosíme všechny o modlitbu za katechumeny.

V pátek v době postní budou jako každý rok křížové cesty.

Farní poutní zájezd do Litoměřic

Zájezd proběhne v sobotu 18. 4. 2020. Program je průběžně upřesňován, vše je odvislé od využití biskupské rezidence a katedrály.

Noc kostelů 2020

Noc kostelů proběhne v pátek 5. 6. 2020. Semilské kostely se zapojí obdobně jako v minulých letech.

Farní bál

Objevila se myšlenka uspořádat malý farní ples v prostorách auly gymnázia. Termín plesu by byl mimo dobu postní, nejspíše pátek po Velikonocích („Velikonoční bál“). První ročník by proběhl v roce 2021 (9. 4. 2021). Bylo by vhodné, aby tato aktivita měla ekumenický rozměr v rámci Semil.

Ekonomické záležitosti

Oprava zavěšení zvonu

Došlo k poškození zavěšení zvonu na věži děkanského kostela. Nutná oprava je předběžně vyčíslena na 32 tis. Kč.

Střecha děkanského kostela

Střecha kostela je na hraně životnosti, nicméně zatím do kostela neteče. V letošním roce se s opravou nepočítá, nejsou potřebné finanční prostředky a ani oslovené firmy nepodaly žádné nabídky.

Demolice hospodářských budov na faře

Hospodářské budovy ve farním areálu jsou v havarijním stavu. Nabídky firem na demolici jsou v řádu milionů Kč. Jedná se však o investici, která může zatím počkat.

Využití prostředků z prodeje majetku

Uložení prostředků na termínovaném vkladu je bezpečné, ale málo výnosné. Jejich vložení do jednorázových oprav majetku není přípustné.

Opět je zvažována varianta koupě bytu a zisk z jeho pronájmu, případně investice do fary, avšak nutno vzít v úvahu, že případná rekonstrukce fary musí být komplexně promyšlená s ohledem na celkovou koncepci budoucího využití farního areálu jako celku.

Farní brigády

První velká farní brigáda se (v případě příznivého počasí) uskuteční v sobotu 28. 3. 2020 (jarní úklid okolí kostela, terénní úpravy po rekonstrukci schodiště, zasetí trávy, natření boků nového schodiště).

Další setkání farní rady se bude konat ve čtvrtek 19. 3. 2020 v sále fary od 19.00 h.

skrže něho byli spravedliví u Boha“ (2 Kor 5,21), toto rozhodnutí došlo až k tomu, že na Syna dopadly všechny naše hříchy, až byl postaven „Bůh proti Bohu“, jak řekl papež Benedikt XVI. Vždyť Bůh miluje i své nepřátele (srov. Mt 5,43–48).

Skrze velikonoční tajemství svého Syna chce Bůh navázat dialog s každým člověkem. Nikoli takový, jaký se připisuje Athéňanům, „kteří se ničím jiným nezaměstnávali než tím, co nového by si mohli povědět nebo vyslechnout“ (Sk 17,21). Povídání vycházející z prázdné a povrchní zvědavosti je charakteristické pro světskou tvář každé doby. V naší době se k nám může vloupat i skrze zavádějící používání komunikačních prostředků.

Bohatství, které je třeba sdílet

Velikonoční tajemství jako střed našeho života znamená soucítit s Kristovými ranami, které jsou přítomné v nevinných obětech válek, v mocichtivém zneužívání života od početí až po stáří, v nejrůznějších formách násilí a přírodních katastrofách, v nespravedlivém rozdělení přírodního a nerostného bohatství, v jakékoli formě obchodu s lidmi, v honbě za ziskem, která se stává formou modloslužby.

I dnes je důležité zvat všechny lidi dobré vůle, aby se dělili o svůj majetek s těmi, kdo almužnu nejvíce potřebují, a měli tak osobní účast na budování spravedlivějšího světa. Sdílení v rámci křesťanské lásky činí člověka více člověkem; hromadění přináší riziko, že se uzavřeme do svého egoismu a staneme se bezcitnými. Můžeme a máme vyjít ze svého egoismu i v rámci ekonomické struktury. Na datum 26. až 28. března postní doby 2020 jsem proto svolal do Assisi mladé ekonomy, podnikatele a change-makers, aby přispěli k vytvoření spravedlivější a inkluzivnější ekonomie ve srovnání se současnou. Jak často opakuje magisterium, politika je významnou podobou lásky. Stejně tak bude důležité věnovat se ekonomice v duchu evangelia, který je duchem blahoslavenství.

Pro nadcházející postní dobu prosím o přímělu Nejsvětější Pannu Marii, abychom přijali výzvu nechat se smířit s Bohem, abychom zaměřili pohled svého srdce na velikonoční tajemství a obrátili se k otevřenému a upřímnému dialogu s Bohem. Budeme se tak moci stát tím, co Kristus říká svým učedníkům: solí země a světlem světa (srov. Mt 5,13–14).

FRANTIŠEK

tečně rozlišovala mezi různými proudy těchto směrů. Chybí především snaha rozlišit, co je v jejich požadavcích výrazem autentické snahy o zlidštění společenských struktur a praxe, tedy o prolamování Božího království do našeho světa. Naopak málo rozhodně zní od církevních představitelů odsouzení xenofobie a nacionalismu, rasismu a nenávisti vůči uprchlíkům, tedy skutečných a historicky prokázaných zel, která proti křesťanskému univerzalistickému humanismu, paradoxně pod záminkou obhajoby křesťanských hodnot, představují svět jako darwinisticky chápaný boj národů a náboženství o přežití jednoho na úkor druhého.

Kompetentní rozlišování směrů opřené o skutečnou znalost, dialog a dobírání se cílů emancipačních a progresivních hnutí je klíčové, aby se církve vyhnuly opakování historických chyb. Právě v minulosti tak na jedné straně vidíme naivitu ve snaze "pokřtít" fašismus a nacismus a na druhé straně si církev sama dělala zaryté nepřátele a odcizovala si ty, kteří vycházeli z implicitně křesťanských východisek a měli být jejími přirozenými spojenci v proměně světa ve smyslu evangelijních hodnot. V současnosti tak vidíme, jak církevní hodnostáři, kteří jinak nemají odvahu udělat cokoli samostatně bez pokynu z Vatikánu, najednou nemají problém se vymezovat vůči papeži Františkovi, zvat jeho veřejné kritiky, překrucovat papežovy výpovědi.

Jedním z ohnisek kulturních válek se stala Istanbulská úmluva proti násilí na ženách a domácímu násilí, kterou konzervativní kruhy obviňují z průsaku „genderové ideologie“ do zákonodárství. Důsledkem mocenských dojednání a ideologických cílů jsou pak problematické kompromisy a bizarní nesourodá spojení, kdy proti přijetí hlasují poslanci slovenské vládní strany Směr, která se hlásí k evropské progresivní sociální demokracii, jejíž partnerské strany v celé Evropě přijetí úmluvy jednoznačně podporují. Na české

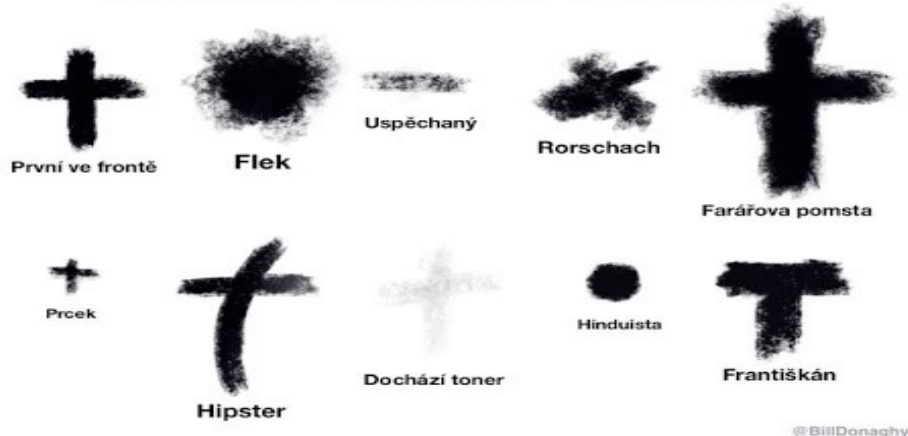
„katolické“ kampani proti přijetí úmluvy šířené s podporou biskupské konference se podílí normalizační komunist, ateista Jan Keller, a autorka erotických povídek doufající, že „ji muži budou nadále obtěžovat“, Daniela Kovářová. Principy jdou stranou, „svatý cíl“ ospravedlňuje prostředky. Taková pragmatická spojení každopádně působí nevěrohodně a zesměšňují církve.

Církev nemá působit jako politické hnutí ani jako lobbistická nátlaková politická skupina. Vzorem pohybu ve společenské a politické sféře je papež František svým vytrvalým hlášením principů a apely na odpovědnost elit a vytváření politických a společenských rozhodnutí zohledňujících potřeby těch nejslabších. Dnes mají církve všechny možnosti být kompetentním partnerem v debatě o směřování vývoje společnosti. Úsilí o privilegované postavení není evangelijní, poučení z dějin ukazuje, že je dokonce kontraproduktivní. Dnešní sekularizace je také daní za udržování monopolního postavení v minulosti a využívání státních struktur k prosazování církevního rámce společnosti.

Lákadlo peněz i moci

V Polsku, Maďarsku i na Slovensku je katolická církev vystavena dvěma mocným pokušením. Prvním je lákadlo finanční, garantující církvi hmotné zabezpečení a podporu. Druhým je lákadlo podílu na moci, symbolické i reálné, vliv na školství, manželství a další věci. V prvních dvou zemích se jedná přímo o pozvání dělat „politruka“, jakousi ideologickou záštitu mocenské garnituře v její přestavbě politického systému, na Slovensku jde pak spíše o výpalné za mlčení o korupci a zneužívání moci. Z dějin víme, že každý autoritativní, antiliberalní nebo ke korporativismu směřující režim časem skončí, o to horší jsou pak dopady pro církve, která se s ním spojí. Pokud se v těchto zemích církve nechají ještě více vlákat do pastí těsné spolupráce s populistickými

Katolíkům průvodce popelcem

kými režimy, draze za to zaplatí ještě větším odklonem mladé a vzdělané části populace od církve a náboženství.

Pro české populistické politiky je církev málo atraktivní, více získají zdaněním církevních restitucí a proticírkevní rétorikou. Přesto se část katolické církve nechala lákat pokusem vézt se na vlně identitární nacionalistické populistické „konzervativní“ politiky založené na obhajobě „tradičních hodnot“ (Trikolóra, Miloš Zeman, ANO, SPD), a už nyní za to platí ztrátou důvěryhodnosti a atraktivity u vzdělané veřejnosti a otřesením církevní identity části věřících. Že by tím přitáhli zájem voličů těchto uskupení k církvi, se rozhodně nepotvrzuje.

Až díky válečné zkušenosti Pius XII. pochopil, že skutečným nepřítelem lidstva a církve nejsou liberálové a demokraté, a ve svých válečných poselstvích označil liberální západ-

ní demokracii za nejlepší politický rámec pro rozvoj jedince, společnosti i církve. Dějiny se neopakují ani nezastavují, politické a společenské režimy se mění, ale podpora populistických vládců jde proti smyslu vývoje západní civilizace směrem ke svobodě a autonomii. Strach je špatný rádce a církve ve střední Evropě potřebují změnit strategii od jalového „bránění“ se k dialogu založenému na naslouchání, na trpělivém hledání nového tvaru budoucí společnosti. Kdyby elity tradiční křesťanské společnosti po desetiletí neignorovaly moderní sociální problém, nevznikl by komunismus ani nacismus. Pokud opravdu chtějí chránit důležité hodnoty, je třeba začít bedlivě naslouchat těm druhým. A ještě účinnější je místo hájení skutečně hodnoty rozvíjet a žít.

P. Tomáš Petráček

(psáno pro Hospodářské noviny, red. upraveno)

POPELEČNÍ STŘEDA

Vstupní antifona liturgie Popeleční středy je z Knihy Moudrosti: „*Slitováváš se nade všemi, Bože, a nemáš v nenávisti nic z toho, co jsi stvořil; nechceš nás trestat za naše hříchy, protože chceš, abychom se obrátili, a odpouštíš nám, neboť jsi náš Pán a Bůh*“ (Mdr 11,23-24).

Tento verš se tak stává programovým prohlášením celého postního období. Vycházíme na svatopostní pouť, ne abychom sebe trýznili, ale abychom se přiblížili k Bohu. Bůh nás ubezpečuje o svém smýšlení. Přijměme ho.

Hnacím motorem našeho života je láska, nikoli strach: láska opětvující lásku, láska přitahující do nebe, nikoli trestající strach, strach z pekla a zatracení.

Ten, kdo má strach z trestající ruky Hospodiny, těžko může přijmout slova radostné zvěsti – evangelia.

V závěru Joelova proroctví, které zazní při

mši na Popeleční středu, neslyšíme slova: „Velikou nenávistí se Hospodin roznítil ke své zemi.“ Ale stojí tam něco úplně jiného: „*Velikou láskou se Hospodin roznítil ke své zemi, smiloval se nad svým lidem*“ (Jl 2,18).

A pokud bychom snad chtěli Bohu připisovat adjektivum „trestající“, pak je to jen obrat označující spalující oheň, ve kterém končí náš hřích, a ne my osobně. Neztotožňujme sebe se svým hřichem. Ani Bůh tak nečiní. Ba naopak „*toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hřichem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti*“ (2 Kor 5,21).

Zvedněme svou hlavu z popela pokání. Pohledme na tvář toho, který přišel mezi nás, aby pozvedl naši důstojnost dětí Božích.

P. Petr Šabaka

POSELSTVÍ PAPEŽE FRANTIŠKA K POSTNÍ DOBĚ

Milé sestry, milí bratři,

i v tomto roce nám Pán dopřává příhodný čas, abychom obnovili své srdce a připravili se na slavení velikého tajemství smrti a zmrtevýchvstání Ježíše Krista, které je základem křesťanského života, jak osobního, tak komunitárního. Je třeba, abychom se v mysli i v srdci neustále vraceli k tomuto tajemství. Poroste v nás měrou, jakou se necháme zapojit do jeho duchovní dynamiky a jakou svobodně a velkodušně na ně odpovíme.

Velikonoční tajemství, základ obrácení

Křesťanská radost tryská z naslouchání a přijetí radostné zvěsti o Ježíšově smrti a zmrtevýchvstání: kérygmatu. Shrnuje tajemství lásky, která je „velmi reálná, velmi pravdivá, velmi konkrétní, takže nám nabízí vztah upřímného a plodného dialogu.“ Kdo věří v toto poselství, ten odmítá lež, podle které jsme si darovali život sami, zatímco se ve skutečnosti rodí z Otcovy lásky, z jeho rozhodnutí darovat život v hojnosti (srov. Jan 10,10). Pokud však budeme naslouchat svůdnému hlasu „otce lži“ (Jan 8,44), riskujeme, že se propadneme do propasti, kde nic nemá smysl, že zakusíme peklo už tady na zemi, jak to bohužel dosvědčují mnohé dramatické prožitky jednotlivců i společnosti.

V této postní době roku 2020 bych se proto chtěl na každého křesťana obrátit slovy, která jsem napsal mladým lidem v apoštolské exhortaci *Christus vivit*: „Pohled na rozepjaté paže ukřižovaného Krista a dovol, ať tě stále znovu zachraňuje. A když přijdeš vyznat své hříchy, pevně věř v jeho milosrdenství, které tě osvobozuje od viny. Kontempluj jeho krev prolitou s tak velikou láskou a nech se jí očistit. Tak budeš moci být vždy jako znovuzrozený“. Ježíšova smrt a jeho zmrtevýchvstání nepatří do minulosti: mocí Ducha Svatého je stále aktuální a skrze víru nám dovoluje hle-

dět na Kristovo tělo a dotýkat se ho v mnoha trpících.

Naléhavost obrácení

Prospěje nám porozímat do větší hloubky o velikonočním tajemství, díky kterému jsme obdrželi Boží milosrdenství. Milosrdenství lze zakusit totiž pouze „tváří v tvář“ ukřižovanému a zmrtevýchvstalému Pánu, „protože on mě miloval a za mě se obětoval“ (Gal 2,20). Jde o dialog od srdce k srdci, od přítele k příteli. V postním čase je proto velice důležitá modlitba. Více než povinnost vyjadřuje modlitba potřebu odpovědět na Boží lásku, která nás stále předchází a povzbuzuje. Křesťan se modlí s vědomím, že je nezaslouženě milován. Modlitba může mít různou formu, ale skutečný smysl má v Božích očích ta, která prolomí tvrdost našeho srdce, aby ho stále intenzivněji obracela k Bohu a k jeho vůli.

V tomto příhodném čase se tedy nechme vést jako Izrael na poušti (srov. Oz 2,16), abychom konečně zaslechli hlas našeho Snoubence a s větší hloubkou a ochotou mu dali v sobě zaznít. Čím více se necháme vtáhnout do jeho slova, tím více se nám podaří zakusit jeho nezištné milosrdenství. Nenechme tedy uplynout toto období nadarmo, kvůli namyšlené iluzi, že snad jsme pánem času i způsobu našeho obrácení k Bohu.

Boží rozhodnutí vést dialog se svými dětmi

Pán nám znovu nabízí příhodný čas k našemu obrácení. Nemůžeme to nikdy brát jako samozřejmost. Tato nová šance by v nás měla vyvolat vděk a zbavit nás lhostejnosti. Navzdory zlu, které je mnohdy dramaticky přítomno v našem životě i v životě církve a světa, vyjadřuje tento čas, daný nám pro změnu našeho života, pevné Boží rozhodnutí nepřerušit spásanosný dialog s námi. V Ježíši ukřižovaném, se kterým Bůh „jednal kvůli nám jako s největším hříšníkem, abychom my